

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg vil gerne takke for en gennemgående positiv modtagelse af lovforslaget, der jo er helt i tråd med den holdning, folketinget tidligere har indtaget til garantiinstitutter af samme karakter. Jeg anser det for helt overflødigt at bevæge mig ind på en argumentation mod de bemærkninger, hr. Glistrup gjorde omkring medlemskab af socialdemokratiet. Hr. Glistrup kan jo bare se, hvilke institutter der er omfattet af disse bestemmelser.

Men der er en anden ting i hr. Glistrups indlæg, der får mig til at gøre en enkelt bemærkning. Hr. Glistrup lyder næsten forarget over, at vi nu ønsker disse finansieringsinstitutter fritaget for beskatning. Som jeg nævnte, er det imidlertid helt i tråd med den holdning og den indstilling, som folketinget har taget til en række tilsvarende institutter, men jeg kan ikke forstå, at hr. Glistrup kan blive forarget over et sådant forslag, for fremskridtspartiet har jo fremsat forslag her i folketinget om, at en gruppe af personer skal fritages for indkomstbeskatning, nemlig i kraft af ophævelse af sømandsbeskatningen, og her er der altså tale om i øvrigt ligestillede personer, der efter fremskridtspartiets opfattelse udmærket kunne fritages for indkomstskat.

Jeg skal endnu en gang takke for tilslutningen til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning ved fusion af aktieselskaber m. v.

(Lovforslag nr. L 90. Fremsat 3/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Camre (S):

For næsten et år siden trådte en ny lov om

beskatning ved fusion af aktieselskaber i kraft, og i den tid, den har været i kraft, har man noteret sig en række problemer, bl. a. det problem, at det er vanskeligt for erhvervslivet altid at overholde den frist på 3 måneder, som i den gennemførte lov kræves for indsendelse af fusionsdokumenter og oplysninger til statskattedirektoratet. Derfor foreslår man ved nærværende lovforslag, at denne 3 måneders grænse forøges til 6 måneder fra fusionsdatoen at regne.

Dernæst foreslår man, at denne lovs anvendelsesområde udvides, sådan at den også omfatter gensidige forsikringsforeninger, som kun overtager forsikringer med forpligtelse til deltagelse i det gensidige ansvar. Det er sådan, at den nuværende lov kun taler om gensidige forsikringsforeninger, der overtager forsikring uden forpligtelse til deltagelse i det gensidige ansvar.

Endelig er der i lovforslaget nogle ændringer som følge af gennemførelsen af bestemmelserne om lempelse af dobbeltbeskatning af udloddede selskabsindkomster.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne tilsige en hurtig og grundig udvalgsbehandling.

Anders Andersen (V):

Der er nogle tekniske ændringer i lovforslaget, som jeg ikke har nogen bemærkninger til, og jeg hilser med tilfredshed den forlængelse, der foreslås, fra de 3 til de 6 måneder, selv om der så er sat en måned ind efter den endelige beslutning på en generalforsamling. Jeg tror, det er en rigtig løsning, man her går ind på.

Med hensyn til udlodningskontoen kan jeg ikke have nogen indvendinger imod lovforslaget, men jeg vil gerne minde ministeren om, at jeg ved behandlingen af lovforslaget om ændring af selskabsbeskatningen pegede på, at udligningsafgiften burde tages ud af forslaget, og det synspunkt har vi stadig væk. Der kan jo blive lejlighed til under udvalgsarbejdet at drøfte dette problem. Jeg mener, det ville være en vældig forenkling i vor skattelovgivning, hvis vi fik dette spørgsmål løst.

Jeg vil gerne rejse et andet spørgsmål, som jeg vil bede ministeren om at tage op til overvejelse. Nu har vi fusionsmuligheder på forskellige leder og kanter, men der er ét område, hvor fusionsmulighederne ikke er taget ind i lovgivningen, og det er, hvis et andelselskab skal fusionere med et aktieselskab. Det kan efter de nuværende regler stille sig meget van-

[Anders Andersen.]

skeligt på grund af den beskatning, der finder sted, og jeg vil derfor i denne forbindelse henstille til ministeren, at vi også får lejlighed til at drøfte netop det problem, om vi kunne finde frem til en rimelig lovgivning på disse områder, så den fusionsmulighed i lighed med de mange andre fusionsmuligheder kan gennemføres.

Men i øvrigt kan jeg tilsige venstres støtte til det foreliggende lovforslag.

Glistrup (FP):

Det, der her er sket, er jo, at ministeren har fået øje på det ganske aldeles ukendte, at en skattelov har fået lov til at blive 10¹/₂ måned gammel uden at være underkastet nogen som helst ændringer, og jeg kan da godt forstå, at ministeren efter så lang en periode mener, at der nu skal foreslås disse 7 ændringer i loven.

Det centrale er jo, som det også fremgik af de tidligere indlæg, problemet med hensyn til 3 måneders frist-bestemmelsen, hvor hr. Camre meget eufemistisk sagde, at efter at loven er trådt i kraft, har man fået øje på, at denne 3 måneders frist volder visse vanskeligheder. Jeg kan da betro hr. Camre – han kan læse det i det blad, der hedder Folketingstidende – at det var noget, som fremskridtspartiet i allerhøjeste grad gjorde opmærksom på med larm og bulder igennem hele behandlingen af forslaget ned igennem 1975, at denne frist var aldeles hamrende upraktisk og aldeles uanvendelig, og vi stillede ændringsforslag om, at denne frist skulle vi ikke have noget som helst at gøre med. Dette ændringsforslag led samme skæbne som så mange ændringsforslag fra fremskridtspartiet ved afstemningen i dette ting, men nu er der sket det, at har man ikke kunnet lære af vores argumenter, så har man lært af livets erfaringer, efter at man har forvoldt ulykker for så og så mange forskellige selskaber og så og så mange forskellige kontorer rundt omkring i byen, og så opstår fremskridtspartiets forslag, jeg vil ikke kalde det som en fugl Føniks, for det er i hvert tilfælde en vingskudt fugl Føniks, men i form af det, ministeren nu siger om, at han vil udvide fristen til 6 måneder.

Jeg er ikke nogen særlig dristig spåmand, når jeg lover ministeren, at inden der er gået 12 måneder fra nu af, så står vi på ny og diskuterer denne frist, nemlig at forlænge de 6 måneder, for det, der er kernen i denne sag, er, at fusioner er så krævende på mange områder

både med hensyn til det regnskabstekniske og det at finde fortravlede mennesker frem, hvoraf nogle ligger på Rigshospitalet, nogle er i Hong Kong og nogle måske på Sankt Hans. Man kan simpelt hen ikke overkomme inden for så korte tidsfrister at få papirerne dels udformet, dels underskrevet.

Derfor kan man akkurat lige så godt, og det håber jeg udvalget nu vil besinde sig på, følge det ændringsforslag, som fremskridtspartiet stillede sidste år, og som blev forkastet her i tinget den 17. december 1975, nemlig om, at vi helt holder op med det regereri og helt stryger fristerne, for sandheden er jo, at staten overhovedet ingen interesse har i, at der er nogen frist på dette område. Man kan akkurat lige så godt forenkle lovgivningen og simpelt hen totalt ophæve denne fristbestemmelse og grave fremskridtspartiets ændringsforslag frem fra sidste år. Så bliver forslaget bedre, end ministerens er, men ministerens forslag er bedre end den nuværende lovtekst, og hvis det så skulle ske, at vi kun skal stemme om dette kummerlige forslag, vil vi selvfølgelig stemme ja til det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

For både dette lovforslag og det foregående forslag gælder, at den radikale ordfører, hr. Gudme, ikke kan være til stede, og jeg skal derfor på hans vegne sige nogle få ord om forslaget.

For det første tror vi, det er en god ting, at fristen forlænges, men til trods for den noget mærkelige argumentering, som den foregående taler brugte, må jeg nok mene, at han i dette tilfælde har ret i, at fristen formentlig bør forlænges ud over det, som ministeren har foreslået. Ikke mindst vil det gælde fusioner af visse pengeinstitutter, for hvilke det, så vidt jeg kan skønne, vil være umuligt også i fremtiden undtagen i et ganske kort stykke tid hvert år at leve med selv de ændrede regler. Jeg vil derfor håbe, at vi gennem arbejdet i udvalget kan nå til nogle smidigere og yderligere forlængede regler på dette område.

At man naturligvis ikke, som hr. Glistrup foreslog det, kan leve ganske uden regler, turde sige sig selv; det kan man gøre i et anarkistisk eller lovløst samfund, men ikke i et retssamfund.

Ømann (SF):

Jeg skal for en ordens skyld slå fast, at SF har stillet sig skeptisk over for, at man tillod

[Ømann.]

en særlig mild beskatning i forbindelse med det, man kalder de lodrette fusioner, og det er vel især dem, der volder besværligheder i relation til dette forslag, dem, der gør krav på noget længere tid at tænke sig om i.

Den skepsis skal naturligvis ikke smitte af på, at man giver en rimelig frist, når loven nu engang er vedtaget om disse lodrette fusioner, så vores stilling er nærmest den, at det må de partier, der har vedtaget den særlige beskatning i tilfælde af lodrette fusioner, om, og vi kan tilbyde vores passivitet.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe er positivt indstillet over for lovforslaget. Vi mener, at vi bør have en frist, og de 6 måneder lyder rimeligt.

Vi er i tvivl med hensyn til den foreslåede bestemmelse om, at fusionsdokumenter skal indsendes senest en måned efter det tidspunkt, hvor det ophørende selskabs generalforsamling træffer endelig beslutning om fusionen. Jeg mener, at denne regel kan blive til besvær for alle parter, og vil derfor i udvalget undersøge, om reglen ikke er overflødig, men med denne tvivl går vi ind for forslaget.

Aksel Knudsen (KrF):

Da vores ordfører vedrørende dette forslag heller ikke er til stede, skal jeg sige, at kristeligt folkeparti er positivt indstillet over for en forlængelse af fristen, men med hensyn til udvidelsen af lovens område til at gælde forsikringselskaber har vi et forbehold. Vi vil i hvert fald have lov at undersøge det i udvalget, men vi skal tilsige et positivt arbejde i udvalget.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg skal også for en ordens skyld sige, at vi altid har stillet os overordentlig skeptisk, nærmest imod – om ministeren erindrer – at man skal have sådanne specielle forhold.

Dette lovforslag indeholder set fra vores side – og det kan ministeren jo så dementere – nogle væsentlige ændringer, fremfor alt den, at fristen for fusionsdokumenters indsendelse søges forlænget fra 3 til 6 måneder. Vi er af den opfattelse, at der overhovedet ikke burde være nogen frist. Når et selskab er fusioneret med et andet selskab, så må papirerne være bragt i orden.

Hvis man tager en anden sag, som en del skatteydere kender, så ved man, at en ansat lig-

ning skal påankes til landsskatteretten senest 4 uger efter, at man har modtaget den nye ansættelse. Det er ikke rimeligt, at bare fordi nogle selskaber har tilstrækkeligt med penge, så indretter man skattesystemet sådan, at skatteyderne fortsat skal brandskattes, mens man her vil begunstige og lave helt andre tidsfrister.

For den sags skyld kunne vi godt være positive over for, at forsikringsforeninger og andelsselskaber overhovedet ikke skal svare skat. Der er vi faktisk enige med ministeren.

Der er vel også en konsekvensændring i dette forslag på grund af augustforligets mange uklarheder. Men en af de ting, der var klare, var ophævelsen af dobbeltbeskatningen, og det kan vi heller ikke medvirke til.

Alt i alt vil vi ikke være passive, men aktive imod dette forslag. Vi synes nemlig, at det, der trænges til, er helt anderledes effektive foranstaltninger.

Abel (CD):

Jeg skal blot ganske kort tilsige centrum-demokraternes positive støtte til det foreliggende lovforslag. Hvis det i løbet af udvalgsbehandlingen viser sig, at der er mulighed for at udvide fristen, så vil centrum-demokraterne ikke være uvillige til at gå med hertil. Vi er som sagt positivt indstillet til det foreliggende.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Også med hensyn til dette lovforslag kan jeg takke for en gennemgående positiv modtagelse.

Jeg vil godt gøre den enkelte tilføjelse, at vi har drøftet dette forslag og dets tidsfrister med selskabsskattekommissionen og Erhvervenes Skatteudvalg. Jeg siger det mere i relation til de bemærkninger, der har været gjort om ønsket om yderligere fristforlængelse. Det er klart, at jeg vil være parat til også at gå ind i en drøftelse af dette under udvalgsarbejdet.

Jeg vil gerne sige det samme om det spørgsmål, der blev rejst af hr. Anders Andersen. Han var inde på de problemer, der kunne være for andelsselskaber, der fusionerer med aktieselskaber. Vi har jo en særlig bestemmelse for så vidt angår brugsforeninger, og jeg har fået en henvendelse fra andelsudvalget, som peger på, at der er tilsvarende forhold i visse andre selskaber. Det vil jeg også være parat til at se på under udvalgsarbejdet. Vi har jo to hensyn at tage. Det ene, som er udgangspunktet for

[Ministeren for skatter og afgifter.]

hele denne lovgivning, er, at vi skal søge at undgå, at der forekommer hindringer for hensigtsmæssige fusioner. I den anden ende har vi jo også et hensyn at tage til, at der ikke gennem de regler, vi har, gives adgang til at misbruge ordningen. Ud fra disse to hensyn vil jeg være parat til at drøfte ændringer, således at vi opfylder punkt 1, nemlig at fremme adgangen og lette adgangen til hensigtsmæssige fusioner. Det samme kan gælde for det problem, der blev fremdraget af hr. Bernhard Baunsgaard.

Vi har også fået en henvendelse fra Danmarks Sparekasseforening, som peger på et særligt forhold omkring andet halvår. Jeg mener ikke, at dette gælder specielt for sparekasser, men jeg synes også, at dette problem egner sig til behandling under udvalgsarbejdet, og det vil jeg gerne give tilsagn om at medvirke positivt til.

Jeg skal derudover kun sige til hr. Knud Jespersen, at bemærkningerne om, at der ingen frist skulle være, vidner om et manglende kendskab til, hvad sagen drejer sig om, eller til erhvervslivets forhold. Jeg kan godt sige, at fristen på 3 måneder ikke bare volder vanskeligheder for erhvervsvirksomhederne. De dokumenter, selskaberne indsender inden for den gældende frist, er ikke fuldstændige og må følges op af yderligere dokumenter. Derfor betyder det også for det offentlige en øget administrativ indsats, når vi har frister, der ikke muliggør, at de nødvendige dokumenter og de nødvendige oversigter er til stede inden for den tidsfrist, vi har fastsat i lovgivningen.

Jeg skal endnu en gang takke for modtagelsen og tilsige min medvirken under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om æn-

dring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Underholdsbidrag).

(Lovforslag nr. L 91. Fremsat 3/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kampmann (S):

Lovforslaget har to hovedformål i relation til underholdsbidraget. For det første at lægge til grund, at det er den faktiske adskillelse og ikke den retlige adskillelse mellem to ægtefæller, som kan medføre underholdsbidrag og dermed fradragsret. For det andet, at det også er den faktiske ydelse fra bidragyderen til barnet eller børnene, som er afgørende, og ikke den retligt fastlagte ydelse. Begge disse ændringer skyldes forslag fra justitsministeriet, og det betegner, så vidt vi kan fornemme, en modernisering og en rent faktisk justering i forhold til udviklingen, også inden for det familiemæssige område. Derfor er de to forslag fornuftige, og vi kan støtte forslagene.

Jacob Sørensen (V):

Jeg kan sige, at venstre er positivt indstillet over for det foreliggende forslag.

Med hensyn til § 10, stk. 1, og § 11, hvor det foreslås at udtage betingelsen, at bidragyderen skal have forsørgerpligt over for det offentlige, har jeg forstået, at det er en betingelse, der ikke mere rigtig er noget behov for, hvorfor vi kan tilslutte os, at den fjernes.

Forslaget om, at betingelsen i § 10, stk. 2, at bidrag skal være fastsat eller godkendt af det offentlige, fjernes, og at det fremtidig kan bero på aftale mellem ægtefællerne om, at der ydes et bidrag af den og den størrelse fra den ene til den anden, og således at modtageren får skattepligten, er sandsynligvis en ændring, som vil være rimelig og hensigtsmæssig i en lang række tilfælde, men det må jo bygge på, at det er efter aftale mellem ægtefællerne imellem, der etableres en sådan ordning.

Det kan jo blive et spørgsmål, om man med denne lempelse giver mulighed for, at der opstår misbrug af reglerne, og det er nok et spørgsmål, som vi bør drøfte lidt i udvalget. Det skulle nemlig være sådan, at man åbner alt for mange muligheder for misbrug i den nye ordning.

Glistrup (FP):

Det er åbenbart, at underholdsbidrag må be-